

F. t. l. om jagten.

Jagtprøveinstitutionen henlægges under landbrugsministeren, der beskikker de personer, der udpeges til sagkyndige. Som sådanne tænkes fortrinsvis udpeget politifolk efter indstilling fra vedkommende politimester (i København politidirektøren).

Uddannelse af de sagkyndige forestås af landbrugsministeren i samråd med jagtrådet og jagtkonsulentvæsenet.

Hvervet som sagkyndig udøves uden for den pågældende politimands tjenestetid som en slags frivilligt arbejde. Ordningen søges tilrettelagt således, at den enkelte sagkyndige højst kommer til at afholde 100 prøver pr. år. — Med ca. 10.000 prøver om året vil det antagelig vise sig nødvendigt, at der i større politikredse udpeges 2-3 sagkyndige til at forestå prøverne eller i alt 100-120 sagkyndige i hele landet.

Formidlingen af jagtprøverne. Allerede efter den bestående ordning indgives begæring om jagttegn til politiet, som mod et vederlag på 1 kr. af jagttegnsgebyret udfærdiger jagttegnet, såfremt vilkårene for opnåelse af dette er opfyldt, jfr. herved J.L. § 14, litra b og c.

Efter nyordningen vil denne bedømmelse af, hvorvidt jagttegn kan udfærdiges, komme til at omfatte en afgørelse af, om den pågældende først skal aflægge jagtprøve, hvilket vil være tilfældet, såfremt den jagttegnsøgende ikke kan dokumentere tidligere jagttegn.

Aflønning. Vederlæggelsen af den sagkyndige sker i form af en slags entrepriserordning, hvorefter hele prøvegebyret tilkommer den sagkyndige og således, at denne ikke herudover har krav på dækning af udgifter i forbindelse med hvervet.

Fastsættelsen af prøvegebyret foretages af landbrugsministeren efter samråd med finansministeren og repræsentanter for de prøvesagkyndige.

Udgift. Det bør tilstræbes, at prøveordningen udgiftsmæssigt kommer til at hvile i sig selv. De med uddannelse af de sagkyndige forbundne udgifter til lærerkræfter og undervisningsmateriel samt udgifterne til materiel m. m. i forbindelse med prøvernes afvikling forudsættes dog afholdt af jagtfondens midler.

Prøven. Den enkelte prøve, der tænkes opdelt i en teoretisk overhøring og en praktisk prøve, anslås at ville vare ca. ½ time, og ordningen agtes tilrettelagt således, at det i videst muligt omfang sikres, at prøverne i de forskellige politikredse bliver af ensartet karakter.

Stk. 2 er en ny bestemmelse, hvorved bl. a. søges løst de problemer, der kan opstå, når en person, som tidligere har haft jagttegn, lider skade på synsevnen eller den åndelige eller legemlige færtilighed, der gør det betænkeligt, at den pågældende udøver jagt.

Tilfælde af denne art er fra tid til anden forekommet i praksis, men myndighederne har hidtil savnet klar lovhjælp til at nægte at udstede jagttegn.

Den pågældende bør dog i almindelighed kunne frigøre sig for politiets krav om aflæggelse af prøve, såfremt det ved lægeattest godtgøres, at de af politiet påberåbte mangler ikke vil hindre ham i at udøve jagt på betryggende måde. De nærmere bestemmelser herom findes mest hensigtsmæssigt at kunne fastlægges i tilknytning til de regler om jagtprøveordningen, der vil være at udfærdige af landbrugsministeren i henhold til stk. 1, sidste pkt.

Stk. 3 svarer til J.L. § 14, litra c.

Ved lov nr. 217 af 31. maj 1963 om ændringer i lov om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 16 af 20. januar 1965, er salongeværer inddraget under våbenlovens almindelige kontrolordning og for så vidt angår haglgeværer samt luft- og fjederbøsser bestemmes, at disse våben ikke uden tilladelse må erhverves, besiddes eller bæres af personer under 18 år.

Under folketingets behandling af forslaget til ændring af våbenloven har justitsministeren givet tilsagn om, at unge mennesker mellem 16 og 18 år, der løser jagttegn, som regel vil kunne opnå dispensation til at bære og bruge haglgeværer, hvis politiet ikke har ufordelagtige oplysninger om dem. Endvidere har justitsministeren erklæret, at 18 års aldersgrænsen ikke hindrer skytteforeningerne i ligesom hidtil at optage medlemmer under denne alder, forudsat at der ikke udleveres våben til dem, som de kan medtage fra skydebanerne. Nærmere regler om disse spørgsmål er optaget i justitsministeriets cirkulære af 12. april 1965 om meddelelse af tilladelser til køb m. v. af våben og ammunition.

Til § 46.

Stk. 1 svarer til J.L. § 14, litra a, stk. 3.

I *stk. 2*, der er ny, bestemmes, at jagttegn fremtidig af her i landet bosatte personer må være løst inden 1. december i det finansår, for hvilket tegnet har gyldighed. Denne frist vil ikke være til ulempe for den store kreds af jægere, der almindeligvis løser jagttegn ved jagttidens begyndelse, hvorimod de såkaldte „vågejægere“, der alene driver andejagt i strenge isvintre og følgelig først løser jagttegn, når der er udsigt til isdannelse i farvandene, vil være afskåret fra at løse jagttegn efter 1. december med henblik på denne særegne form for jagtudøvelse, der er særdeles skadelig for opretholdelse af andebstanden.

Den i *stk. 2*, sidste pkt., anførte bestemmelse tager fortrinsvis sigte på bekæmpelse i henhold til